

Ministerstwo Obrony Narodowej

Sekretarz Stanu
Paweł BEJDA

BMON-WP.053.281.2025/In-114/25/KT
Warszawa, 05.05.2025 r.

Pan Szymon HOŁOWNIA
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Do wiadomości: Dyrektor Departamentu Spraw Parlamentarnych w KPRM

ePuap

Dotyczy: interpelacji Pana Posła Andrzeja Guta-Mostowego nr 6858 w sprawie nierównego traktowania emerytów w zależności od źródła otrzymywania świadczeń emerytalnych i rentowych w kontekście możliwości dodatkowego zarobkowania po 65. roku życia emerytów i rencistów mundurowych

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając, z upoważnienia Ministra Obrony Narodowej, na interpelację Pana Posła Andrzeja Guta-Mostowego w sprawie nierównego traktowania emerytów w zależności od źródła otrzymywania świadczeń emerytalnych i rentowych w kontekście możliwości dodatkowego zarobkowania po 65. roku życia emerytów i rencistów mundurowych, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych informacji.

Wojskowy system emerytalny oparty jest na całkowicie innych zasadach niż powszechny system ubezpieczeń społecznych. Żołnierz zawodowy otrzymuje świadczenie z budżetu państwa. W przypadku osób powołanych przed 1 stycznia 1999 r. emerytura wojskowa przysługuje bez względu na wiek osoby ubiegającej się o świadczenie po 15 latach służby i jej podstawę stanowi uposażenie na ostatnio zajmowanym stanowisku. Natomiast, osoby powołane po raz pierwszy do zawodowej służby wojskowej po dniu 31 grudnia 2012 r. muszą posiadać co najmniej 25 lat służby wojskowej. Podstawę emerytury dla tych osób stanowi średnie uposażenie żołnierza należne przez okres kolejnych 10 lat kalendarzowych. W przypadku osoby pobierającej emeryturę z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przysługuje ona po ukończeniu wskazanego w ustawie wieku (wynoszącego odpowiednio 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn), a wysokość emerytury zależy od zgromadzonych na indywidualnym koncie emerytalnym składek podzielonych przez średnie dalsze trwanie życia według aktualizowanych corocznie tabel.

W obu systemach funkcjonuje zasada, która daje prawo osobom osiągnięciu dodatkowy przychód pracować bez zawieszenia i zmniejszenia świadczenia. W systemach zaopatrzeniowych służb mundurowych dotyczy to świadczenia emerytalnego wynoszącego 75% podstawy wymiaru, a w systemie powszechnym - osób, które ukończyły wiek 60 lat – kobieta, 65 lat – mężczyzna. Świadczenie w wysokości 75% podstawy wymiaru osiągną żołnierze zawodowi w przedziale wiekowym 40-50 lat, w zależności od warunków pełnionej przez nich służby.

Szczegółowe zasady rozliczania wojskowych świadczeń emerytalno-rentowych z tytułu osiągniętych przychodów określają art. 40, 40a i 40b ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2025 r., poz. 305).

W myśl powyższych regulacji prawnych w razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, emerytura lub renta inwalidzka ulega zmniejszeniu na zasadach określonych w przepisach art. 104 ust 1a-6, ust. 8 pkt 1 i 2 oraz ust. 9 i 10 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1631 ze zm.), nie więcej jednak niż 25% wysokości tej emerytury lub renty inwalidzkiej.

Wysokość limitów przychodów po przekroczeniu, którego następuje zmniejszenie wojskowych świadczeń emerytalnych określają przepisy powszechne. W przypadku osiągnięcia 70% przeciętnego wynagrodzenia, ale nie więcej niż 130% przeciętnego wynagrodzenia świadczenie podlega zmniejszeniu do kwoty przekroczenia, jednak nie więcej niż o 25% pobieranego świadczenia. W przypadku osiągnięcia przychodu powyżej 130% przeciętnego wynagrodzenia kwota wojskowej emerytury lub renty

inwalidzkiej ulega zmniejszeniu o 25% jej wysokości, podczas gdy w systemie powszechnym podlega ona zawieszeniu.

Jedynie osiąganie przychodów do wysokości 70% przeciętnego wynagrodzenia nie skutkuje zmianą wysokości pobieranych świadczeń - zarówno w systemie powszechnym, jak i wojskowym systemie emerytalnym. Przepisu art. 104 ust. 10 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie stosuje się wobec osób, których emerytura stanowi 75% podstawy jej wymiaru bez uwzględnienia podwyższenia z tytułu inwalidztwa pozostającego w związku ze służbą oraz wobec osób pobierających rentę inwalidzką z tytułu inwalidztwa powstałego wskutek wypadku pozostającego w związku ze służbą lub wskutek choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami bądź warunkami służby, z tytułu których przysługują świadczenia odszkodowawcze.

Emeryci wojskowi otrzymujący emeryturę w maksymalnej wysokości i renciści pobierający wojskową rentę inwalidzką z tytułu inwalidztwa uprawnianego do świadczeń odszkodowawczych mogą pracować i osiągać z tego tytułu przychody.

Ze względu na wymienione różnice systemowe nie jest możliwa pełna analogia zastosowanych rozwiązań. Niemniej jednak, emeryci wojskowi z adekwatnie długim stażem służby mają zapewnioną możliwość zarabkowania i osiągania dodatkowych przychodów bez zmniejszenia wysokości emerytury, podobnie jak osoby opłacające składki na ubezpieczenie społeczne i korzystające z uprawnień emerytalnych po ukończeniu odpowiednio 60 lub 65 lat.

Z wyrazami szacunku

Paweł BEJDA

/dokument podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym/